

Undanfærslurnar **halda ikki**

- Frágreiðingarnar eru nógv, men eg haldi ikki at vit kunnu halda fram við undanfærsluni um ávísar faktorar, sum annars altíð fáa skyldina. Tað at vit gerast fleiri, demografiskar broytingar, at vit liva longur, at vit gerast kostnaðarmiklari fyri samfelagið so hvørt vit eldast, at nýggjur og kostnaðarmikil heilivágur kemur hvørt ár, at tilboðini økjast, at vit krevja meira o.s.fr. Hetta er alt púra rætt, men hædd er í stóran mun tikin fyri hesum faktorum, sigur Heri Ellingsgaard, stjóri í Klaksvíkar sjúkrahúsi, ið hevur trupult at skilja hví tað í heilum er neyðugt við eykajáttanum aðrastaðni í sjúkrahúsverkinum

HALLUR AV RANA-

HALLUR@SOSIALURIN.FO

Tað er ein royndur stjóri, ið um smáar trýggjar vikur leggur frá sær, tá Heri Ellingsgaard um mánaðarskiftið takkar fyri seg á Klaksvíkar sjúkrahúsi. Síðan 1984 hevur hann verið ovasti myndugleiki í sjúkrahúsinum og hevur hann sostatt hetta tíðarskeiðið samstarva við einum ørgrynnu av ymiskum stjórum, ið hava sitið á Landssjúkrahúsið.

Sostatt hevur hann eisini fylgt við frá fyrstu røð, tá Landssjúkrahúsið ferð eftir ferð hevur heitt á politisku skipanina um eykajáttan, tí trupult hevur verið at fingið rakstur at hanga saman. Hann má tó ásanna, at hann hevur trupult at skilja, hví so er.

- Tað eg minnst, hava vit á Klaksvíkar sjúkrahúsi, næstan altíð, hildið okkum innanfyri givna avbjóðingar verið, og onkuntíð hava vit eisini havt truplar støður og eykajáttanir á skránni, men sæð yvir eitt langt áramál, so hava vit hildið okkara játtan. Síðstu árinu hevur økingin í játtan-

ini annars verið munandi lægri til Klaksvíkar sjúkrahús enn til hini bæði sjúkrahúsini. Men eg veit ikki hví so er, staðfestir stjórinn í Klaksvík.

Lykilin er neyv stýring

Royndi stjórinn er væl vitandi um, at tað fyrri summi kann tykjast, at tað er lættari at fáa játtanina at halda í einum lítlum sjúkrahúsi enn einum stórum, men er sjálvur ikki samdur í hesum. Tí í báðum færum snýr tað seg um stýring.

- Í síðsta enda snýr tað seg um neyva stýring, t.v.s. at halda seg til ta játtan, ið er givin. Óansæð um ein er samdur ella ósamdur um støddina á játtanini. Sum oftast hava øll sjúkrahúsini biðið um meira pening enn tey hava fingið. Vit hava tí gjørt neyðugar tillagingar, raðfestingar, okkurt hevur biða, og ofta hevur svarið verið nei til ynski innanhýsis o.s.fr, vísir hann á.

Og um tað ikki eydnast einum stjóra at arbeiða innan hesar karmar, so er avleiðingin at viðkomandi stovnur koyrir við halli. Og um tað so endurtekur seg ferð eftir ferð, so kann ikki annað væntast enn, at viðkomandi ikki verður verandi í stjórasessinum,

vísir Heri Ellingsgaard á.

- Verður hetta ikki gjørt, so verður hall. Og eru ein ella tvær eykajáttanir harafturat givnar í árinum, og hallið allikavæl verður staðfest, ja, so kann roknað við stjórskafti, staðfestir hann.

Undanfærslur

Stjórinn í Klaksvíkar sjúkrahúsi dylur heldur ikki fyri, at hann heldur lítið um, at tað so mangan er neyðugt við eykajáttanum til Landssjúkrahúsið, og vísir á, at grundgevingarnar fyri tørvin á eykajáttan mangan er einki annað enn undanfærslur.

- Frágreiðingarnar eru nógv, men eg haldi ikki at vit kunnu halda fram við undanfærsluni um ávísar faktorar, sum annars altíð fáa skyldina. Tað at vit gerast fleiri, demografiskar broytingar, at vit liva longur, at vit gerast kostnaðarmiklari fyri samfelagið so hvørt vit eldast, at nýggjur og kostnaðarmikil heilivágur kemur hvørt ár, at tilboðini økjast, at vit krevja meira o.s.fr. Hetta er alt púra rætt, men hædd er í stóran mun tikin fyri hesum faktorum. Allir politisku flokkarnir hava verið við til at økt játtanina munandi tey síðstu mongu árinu. Bæði

áðrenn rakstrarárið byrjar og ofta eisini mitt í árinum, slær stjórinn fast.

Í staðin vísir hann á, at tað er onnur viðurskipti, ið gera seg galdandi, ið kunnu raka hart figgjargliga, um tað ikki verður stýrt nógv væl

- Størsta avbjóðingin við figgj-arstýringini er sjálvsagt lønarpurturin, ið er úti við 80 prosent av nýtsluni. Eisini eru tað teir veruliga truplu faktorarnir, ið eru ein avbjóðing. Hetta er t.d. verkföll, kostnaðarmiklir vikarar, prísøkingar, ymisk brek og óhapp, nýggjar tænastrur og øktir prísir fyri viðgerðir uttanlands, sigur hann.

Veruleikafjart

Heri Ellingsgaard mælir heldur til, at vit sum samfelag síggja veruleikan í eyguni og ásanna, at fólka-grundarlagið er ov lítið til at alt letur seg gera her á landi. Í staðin er neyðugt at finna eina feroyska loysn.

- Ein onnur stór avbjóðing hjá leiðslunum er um mál og mið eru veruleikafjar. Tað, ið vil hjálpa uppá støðuna, er um høg og lág, lærd og ólærd, skilja, at vit einans eru 52.000 fólk í landinum. At vit

øll skilja, at vit mugu tillaga eitt serføroyskt sjúkrahúsmodel. Tað ber ikki til at vit lata sum um, at vit hava eitt Ríkissjúkrahús í Føroyum, sigur hann.

Tískil mælir hann til eitt kjak, har politiska skipanin má taka støðu til fyra mál, ið avgera hvussu sjúkrahúsverkið verður skipað í framtíðini.

- Tað fyrsta er, at vit mugu staðfesta hvørjar tænastrur vit kunnu, og vilja, veita 100% í Føroyum. Síðani seta vit neyðugt tal av starvsfólki við meira eftir tí. Tað næsta er at staðfesta hvørjar tænastrur vit keypa frá serkønum. Tað er serøki við konsulentum, samstarvsavtalur við serdeildir uttanlands við meira, sigur hann, áðrenn hann nevnrir tey bæði síðstu punktini.

- Vit mugu staðfesta hvørjar tænastrur vit ikki nema við, men har vit hinvegin senda sjúklingin av landinum skjótast til ber. Serøki har vit eru ov fáment til at bjóða okkum fram. At enda mugu politiskar tora, við hjálp frá einum etiskum ráð ella eini visitatiónsnevnd, at taka truplar avgerðir.